

§ 132.

КАКЪ СЯ ИЗМѢНЯВА ПРИЛАГАТЕЛНО-ТО ИМЯ, КОГА Е ПОДЛЕЖАЩЕ, ДОПЪЛНЕНИЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВЕНА ДУМА?

1. *Богаты-тъ не трѣбва да прѣзиратъ бѣдны-тъ.*— Прилагателно-то имя: *богаты-тъ*, е подлежаще. Прилагателно-то имя: *бѣдны-тъ*, ся относи на глагола-тъ: *да прѣзиратъ*, на вопросъ: *кого* не трѣбва да прѣзиратъ богаты-тъ? и составлява право допълненіе. Попълно трѣбваше да ся каже: *богаты-тъ чловѣцы не трѣбва да прѣзиратъ бѣдны-тъ чловѣцы*. Затова прилагателны-тъ имена: *богаты-тъ* и *бѣдны-тъ*, съ употрѣбены като съществителны имена. *Богаты-тъ*—мжжкый родъ множ. число именителный падежь; *бѣдны-тъ*—мжж. родъ множ. число винит. падежь.

Не трѣбва да желаемъ невозможно-то.—Прилагателно-то имя: *невозможно-то*, ся относи на глагола-тъ: *да желаемъ*, на вопросъ: *что* не трѣбва да желаемъ? и составлява право допълненіе. Тукъ прилагателно-то имя: *невозможно-то*, ся приима за съществително имя срѣденъ родъ и поставено е въ винителенъ падежь един. число.

Прилагателно-то имя, кога е подлежаще, допълненіе, или обстоятелствена дума, употрѣблява ся като съществително имя и затова ся измѣнява като съществително по числа и падежи.

2. Кога ся воскачили Римляне-тъ въ *разны* мѣста на *градскж-тъ* стѣнж и наченжли силно да натискать на непріатели-тъ; тогава Руссы-тъ отстапили въ *царскыя* дворъ, който былъ обыколенъ съ *якъ* стѣнж, и въ който ся пазили *българскы-тъ* сокровища.

Разны — имя прилагателно относительно, относи ся на съществ. имя: *мѣста*, на вопросъ: въ *кои* мѣста ся воскачили Римляне-тъ? и составлява опрѣдленіе.—*Мѣста* — имя същ. ср. р. мн. ч. вин. пад.; затова и прилагателно-то имя: *разны*, е ср. родъ мн. ч. вин. падежь.